

Parlament del Bisbe de Mallorca, Jesús Murgui

Inauguració de l'obra MARIA de Guido Dettoni della Grazia a la Parròquia de Sant Miquel, Palma de Mallorca - 13 de Desembre de 2011-12-21

La representació de Maria, la mare de Jesús, que ens proposa aquest artista italià és a mesura de les mans per tal que aquestes la continguin. Una obra tàctil, doncs que també ens invita tancar el ulls, a pregar sentint-la dins nostre.

Com molt bé ho expressa el poeta català Carles Duarte en el seu vers dedicat a aquesta escultura:

Les mans són una estança on aprenem a invocar-la

Artista italià, molt vinculat a Mallorca -n'és la prova el coneixement que té de la nostra llengua-, ens explica que aquí es troba el bressol de la seva obra Maria. Avui, a la parròquia de Sant Miquel, assistim a la culminació del llarg camí que va començar a Mallorca l'any 1998.

És aquesta una estàtua especial, perquè l'autor, en un d'aquells moments tan inspirats i potser únics en la vida d'un artista va aconseguir, no solament la forma continguda per les mans, sinó també reveladora, en els seus diferents punts de vista, de moments de la vida de Maria. No és un fruit de l'atzar, sinó de la seva formació i memòria cristiana, la seva experiència artística i del nou enfocament que ell dóna a la creació artística: les mans també hi veuen. Potser, l'experiència artística, per ser completa, ha de ser també tàctil.

No sabem res de la infantesa de Maria, però ens la podem imaginar com una nina o al·lota de Natzaret, que, com totes, es posava la gerra al coll i anava a la font a cercar aigua amb tot el simbolisme de l'aigua en el Nou Testament: l'aigua renta el cos i sobretot neteja l'esperit en el baptisme, l'aigua apaga la set del cos i, en la seva significació espiritual, la set d'infinnit que cova en el cor de l'home. L'aigua finalment, com diu el profeta Ezequiel, simbolitza l'Esperit i amb paraules de Jesús: *Del seu interior brollaran rius d'aigua viva. Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creurien en ell* (Joan 7, 38-39). Fixau-vos hi bé, contempleu aquesta imatge i hi veureu l'al·loteta de Natzaret que va a pouar aigua.

La primera notícia que tenim de Maria, ens la dóna Lluç quan descriu l'anunciació de l'àngel Gabriel. Ens podríem imaginar l'escena com ho han fet molts artistes, que ens han pintat Maria agenollada davant l'àngel, o sigui, en actitud de pregària, que brolla del silenci més fecund, perquè és en el silenci que Déu féu passar la seva glòria davant Elies, no en el renou, ni en la majestat corprenedora de la tempesta. Déu estima els petits, els humils: *Perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa*, diu Maria en el seu càntic. Fixau-vos hi bé, contempleu aquesta imatge, i hi veureu Maria agenollada davant l'àngel.

Oh temple puríssim del Salvador!, canta l'Església d'Orient en la festa de Maria, quan manca un mes per Nadal. Maria, el temple no fet per mà d'home, sinó

construït per l'Esperit, que porta el Crist en el seu ventre i va a visitar la seva parenta Elisabet, el fill de la qual s'entusiasma en les entranyes de la seva mare i hi comença la seva missió de precursor i presentador del Messies.

Fixau-vos hi bé, contemplau aquesta imatge, i hi veureu Maria encinta. *Maria guardava tot això en el seu cor i ho meditava* (Lluc 2,19). Ah! Una altra vegada el silenci i la pregària. Ara en el naixement del Jesús la pregària arriba al seu punt més alt, és meditació, contemplació. Té Jesús infant en braços i el bressola tot contemplant-lo. M'imagín que a Maria li va costar entendre el seu Fill, per això va callar i sobretot va creure. El seu silenci va ser terreny més fèrtil i abonat per a arribar al descobriment del misteri de Jesús, com també ho és per a nosaltres. Fixau-vos hi bé, contemplau aquesta imatge, i hi veureu Maria que té en braços l'Infant.

I va arribar el moment en què Maria va deixar aquest món per anar -se'n a la casa del Pare. *En el part no vares perdre la virginitat i en l'Assumpció no vares abandonar el món*, exclamen els nostres germans d'Orient el 15 d'agost. Sí, Maria ha estat glorificada al costat del seu Fill gloriós i ressuscitat. Nosaltres som glorificats amb ella quan pregam amb aquesta imatge a les mans i l'acostam al cor o resam el rosari; a més, si l'estrenyem fort el moment de deixar aquest món, ens guiarà cap a l'eternitat. Fixau-vos hi bé, contemplau aquesta imatge, i hi veureu Maria assumpta al cel.

